SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCVI. No. 196. JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, OCTOBER 17, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ВІВТОРОК, 17-го ЖОВТНЯ 1989 Ч. 196. РІК XCVI.

ЗЛОЧИННІСТЬ В СССР КАТАСТРОФІЧНО ЗРОСТАЄ

Затримка злочинців у Києві (взято з публікації в журналі „Огоньок" ч. 40 за 1989 рік).

Москва. — Газета „Ізвєстія" з 16-го вересня ц.р. опублікувала статистичні дані про злочини за січень-серпень цього року в Москві. Щомісяця темпи зростання злочинів тримаються на рівні 40 відсотків. Всього у Москві тільки цього року зареєстровано 1,518,647 злочинів. Серед них зумисних убивств і спроб вбивства — 13,000, розбій — 12,284, пограбувань 16,618, крадіжок автомобілів 76,578, зґвалтувань 14,132.

Не краще виглядає і статистика злочинів у Києві. Як сказано в журналі „Огоньок" ч. 40 за 1989 рік, тільки за останні шість місяців у столиці України заарештовано біля 50 злочинних груп, отже щотижня по дві групи. Хвиля жахливої злочинности буквально захопила всю імперію, а інформація міністерства внутрішніх справ, яка після з'їзду народних депутатів систематично публікується, виглядає як звіт про воєнні дії.

Справжня війна зі злочинністю почалася з ініціятиви народних депутатів. На сесії Верховної Ради СССР було прийнято рішення „Про посилення боротьби зі злочинністю" і з серпня цього року почався справжній наступ на них.

Щоправда, пишуть автори статті в „Ізвєстіях", „статистика — дама вередлива, і безоглядна закоханість в неї може обернутися рабською покірністю. Правда і те, що в нечистих руках вона може заснувати все, що завгодно: було б 'соціяльне' замовлення".

Справді, ще зовсім недавно цифри демонстрували героїчні подвиги, великі досягнення, впевнений поступ, ліквідацію злочинности тощо. Тому автори статті застерігають, аби не виявилось, що знову даватимуть завищені цифри зліквідованих злочинних груп заради демонстрування доброї праці міліції та ЗМОП (загони міліції особливого призначення).

„Злочинність — явище надто важливе і складне, щоб з ним можна було справитись одним кавалерійським наскоком", — справедливо зауважують автори.

В тій же газеті опубліковано інформацію про те, що до управління КҐБ Ульяновської области звернувся керівник однієї з будівельних кооператив і повідомив, що його шантажує група злочинців, які діють фізично й морально, вимагаючи постійно величезних сум грошей. Працівники КҐБ разом з міліцією 8-го вересня затримали групу озброєних рекетерів. Окрім вогнепальної зброї, у них було сконфісковано багато грошей.

Органи КҐБ, сказано в „Ізвєстіях", допомагали працівникам міліції і в Білорусії, де заарештовано п'ять осіб, які виготовляли і збували на „чорному ринку" фальшиві американські доляри. При обшуку в них було сконфісковано близько 500 купюр на суму 4,500 дол. Кліше для фальшивих грошей виготовив один із членів групи, художник за фахом. На попередньому слідстві арештовані признаплися, що кілька пакетів фальшивих долярів вони продали іноземцям.

ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ О. МАШУРИ

Івано-Франківське. — У четвер, 5-го жовтня, в селі Перегінське Івано-Франківської области силами місцевого осередку Товариства Української Мови проведено шанування пам'яті поета та громадського діяча з Прикарпаття Осипа Машури.

По закінченні врочистостей учасники вечора поклали квіти під пам'ятником Шевченкові. Похід до пам'ятника Кобзареві стихійно переріс у народне віче. Перед селянами виступили члени Івано-Франківської обласної ради НРУП Володимир Ковальчук і Роман Бугай. Народне віче проходило під українською національною символікою. Працівники міліції і прокурор Долинського району Юрків пробували чинити перешкоди у використанні національної символіки, але безуспішно.

У неділю, 8-го жовтня, у селі Ганусівка Тисменицького району відбувся трьохтисячний мітинґ на тему: „Через демократичні вибори — до правової держави". Ініціятори: місцеві активісти НРУП: Тарас Черепаха і Віктор Школьний.

На мітинґу виступили поет Андрій Смерека, примушений бути солдатом у Афганістані. Він читав вірші і закликав до єдности і любови.

Член УГС Василь Сікач розповів про хід розкопок місця масового захования жертв сталінського терору у Дем'яновому під Івано Франківським, а також про політичну ситуацію в Україні. Мітинґ проходив під українською національною символікою.

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

Чикаґо. — 22-ий Відділ СУА в Чикаґо, влаштовує в неділю, 22-го жовтня ц.р., в год. 1-ій по полудні в залі Культурного Центру свв. Володимира і Ольги, Чикаґо і Оклі, ювілейний бенкет з нагоди 40-ліття Відділу. Святкування розпічнуться Молебнем в катедрі о.Миколая. Під час бенкету в мистецькій програмі виступлять: музичне тріо 29-го Відділу СУА в складі: Галина Грушецька, Віра Еліяшевська, Наталка Масник, фортепіяновий супровід Лідія Кассараба, та Галина Грушецька — рецитація.

Почав виходити журнал УАПЦ „Наша Віра"

Лондон (УЦІС) — В Україні почав виходити журнал „Наша Віра" (число І за вересень 1989 року) — це орган парафій Української Автокефальної Православної Церкви УАПЦ. В редакційну групу входять: М. Будник, Офенюк і О. Ткачук. Журнал має вісім сторінок дрібного машинопису.

В статі редакційної групи на першій сторінці є висловлена надія що УПАЦ, буде відновлена лише треба мати волю і надію та домагатись свого. Є заклик щоб люди збирались по двох-трьох в ім'я Боже і будували свою церкву бо „без Бога — ні до порога". Статті в журналі є поділені на дві групи. Передруки матеріялів, що стосуються Історії Української Православної Церкви і статті про сучасні події в Україні у зв'язку із старанням відновити УАПЦ.

На першій сторінці є знімка Митрополита Василя Липківського, засновника і першого духовного провідника відродження УАПЦ в 1920-их роках в Україні та передрук одної із його проповідей. Дальше з історії Української Православної Церкви є стаття покійного Митрополита Іларіона про оборонця православної віри, Митрополита Йосипа Тукальського, з часів „Руїни" після Хмельницького. Дуже цінний історичний документ це передрук „Томоса", Константинопільського Патріярха з 1924 року, яким він надав автокефалію Православній Церкві в Польщі, де жило понад 3 міл. православних українців. Ще є передруковані уривки із „Книги Битія Українського Народу" історика М. Костомарова. Назва книги перегукується із першою книгою Старого Завіту Святого Письма і це був програмовий документ Кирило-Методіївського Братства.

Друга група статей присвячена сучасним подіям в Україні в зв'язку з намаганням віднвоити УАПЦ, передусім звернення Ініціятивного Комітету Відновлення УАПЦ в лютому 1989 року до Президій Верховної Ради СССР і УССР і до міжнародної християнської громадськості. Головою цієї групи є о. Михайлечко. В червні цього року київська громада УАПЦ, подала заяву до Подільського райвиконкому Києва про реєстрацію парафії УАПЦ, але їхня заява була відкинена. Також є інформація про історичну подію у Львові 19-го серпня 1989 року, де при храмі свв. апостолів Петра і Павла відкрилась перша парафія УАПЦ в Україні під проводом настоятеля храму о. В. Яреми. Статут УАПЦ, був переданий на розгляд уповноваженому в справах релігії. Останньо прийшли вістки, що парафія свв. Петра і Павла була закрита властями.

Цікаве що є народні депутати до Верховної Ради СССР, які також хочуть відновлення УАПЦ, і будуть старатися за її відновлення. Є інтерв'ю з двома депутатами, В. Черняком, доктором економічних наук і В. Яворівським, членом спілки Письменників України, які обидва обіцяють заяви і прохання віруючим передати до вищих інстанцій. Цікаве також інтерв'ю з відомим поетом, членом Спілки Письменників України Павлом Мовчаном, в якому він розповідає читачам в Україні про Українські Церкви в Америці.

Р. ГНАТИШИН СТАВ ГЕНЕРАЛЬНИМ ГУБЕРНАТОРОМ КАНАДИ

Р. Гнатишин

Оттава, Онт. — У п'ятницю, 6-го жовтня ц.р., прем'єр-міністер Канади Браєн Малруні проголосив у парляменті, що королева Єлисавета II апробувала призначення першого українця-канадця своїм представником в Канаді. Ним є адвокат і колишній міністер юстиції Роман Гнатишин, якого в половині січня 1990 року оціційно встановлять на 24-го генерал-губернатора Канади з п'ятилітньою каденцією. Дивним збігом обставин це проголошеня зроблено цього самого дня, як у Вінніпеґу відкривався XVI з черги Конґрес Комітету Українців Канади.

Р. Гнатишин народився 1934 року в Сескатуні, де закінчив правничі студії на Саскачеванському університеті. Його батько Іван був адвокатом і сенатором. Сам Р. Гнатишин працював адвокатом і викладав право в Саскатуні до 1974 року, коли його від Проґресивно-консервативної партії обрано до канадського парляменту. У своїй політичній кар'єрі Р. Гнатишин займав пост міністра науки і технології, міністра енерґетики, був провідником більшости та президентом Королівської таємної ради. Два роки пізніше прем'єр — Б. Малруні назначив його міністром юстиції та генеральним прокуратором Канади. Попавши у хвилю загального невдоволення з Проґресивно-консервативної партії, він програв у своїй виборчій окрузі західнього Саскатуну 21-го листопада 1988 року. Після програної, на постійно переїхав до Оттави і став членом адвокатської фірми Ґавлінґ і Гендерсон.

Призначення Р. Гнатишина одобрили не тільки його прибічники, але також і його критики. Безпретенсійність, свобідність у поведінці з другими та завжди привітна усмішка здобували Р. Гнатишинові приятелів навіть там, де він того не сподівався, серед членів опозиційної партії Нових демократів, провідник якої Герберт Ґрей заявив, що „прем'єр-міністер Б. Малруні не міг зробити кращого вибору, як Р. Гнатишина".

Р. Гнатишин є одружений з Карен Ґердою Андерсон, канадкою данського подоження. Гнатишини мають двох синів, Івана і Карла.

ВЕЧІР В МОНТЕ КАРЛЬО

Іст Гановер, Н.Дж. — 113-ий Відділ Союзу Українок Америки в Ню Йорку в суботу, 21-го жовтня ц.р., влаштовує „Вечір в Монте Карльо", дохід з якого піде на Український Музей в Ню Йорку. Вечір при музиці, перекусці і газардних іграх пічнеться в 7-ій год. вечора в Рамада Готелі дорога ч. 10. За інформаціями телефонувати на число (212) 460-8615.

КОМУНІСТИЧНИЙ УРЯД ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНИ ВТРАЧАЄ АВТОРИТЕТ

Прага, Чехо-Словаччина. — В останні дні в Чехо-Словаччині широко розповсюджується виступ вождя Комуністичної партії країни Мільоша Якеша на закритій нараді партійного активу в липні цього року. Цей виступ постійно передає радіо „Вільна Европа", він записаний на магнетофонні касети і обговорюється по всій Чехо-Словаччині.

Виступаючи перед партійними керівниками країни, М. Якеш нарікав, що комуністи тратять популярність. Він визнав помилковим арешт провідного правозахисника країни драматурга Вацлава Гавеля, якого уряд змушений був звільнити. Якеш сказав, що арешт таких діячів як Гавель, спричинює втрату престижу країни за кордоном і що в майбутньому треба арештовувати осіб, менш відомих за межами країни.

У повідомленні з Праги пресове аґентство Ройтерс передає, що офіційні партійні і державні чиновники відмовляються підтвердити автентичність виступу Якеша і розповсюджуваного запису. Однак правозахисники одноголосно підтверджують, що голос виступаючого належить Якешеві.

„В житті нашої країни ця плівка — як музичний шляґер. Її слухають скрізь, — сказав кореспондентові аґентства Ройтерс пастор Вацлав Малі, один з провідних правозахисників Чехо-Словаччини. — Сам факт, що існує така плівка, наносить психологічний удар урядові. Адже це означає, що тепер Якеш просто не знає, говорить він для вузького кола однодумців чи для всього народу. Наявність плівки свідчить, що навіть серед партійних керівників нема єдности. Хтось таємно записує промови інших. При чому, можливо, робиться не один запис".

Агентство Ройтерс нагадує, що не зважаючи на репресії, багато чехо-словацьких громадян відкрито висловлюють незадоволення комуністичним урядом.

НАУКА І ТЕХНІКА В УКРАЇНІ

Ню Йорк. — Товариство Українських Інженерів в Америці влаштовує в суботу, 21-го жовтня ц.р., конференцію на тему: „Деякі аспекти науки і техніки на Україні". Заплановані дві доповіді, д-ра Володимира Петришина, проф. Ратґерського університету в Ню Бронзвик, Н.Дж., про наукову поїздку до математичних Інститутів в Донецькому і Києві; інж. Віталія Калиниченка, колишнього політв'язня Уральського концтабору, новоприбулого з України, „Український інженер — „Там" — його недавнє минуле, сучасне, що відкриває йому Перебудова. Координатор конференції — інж. Володимир Гнатківський, організатор — інж. Зенон Салевич. Конфернеція відбудеться у приміщенні Українського Інституту Америки, 2 Схід 79-та вул., о 5-ій год. по полудні.

В Торонто концертом вшанують Т. Шевченка

Торонто (К.Б.). — В неділю, 29-го жовтня ц.р., відбудеться тут урочистий симфонічний концерт у новій й найбільшій концертовій залі Торонто Рой Томпсон Голл.

Для адміністративного переведення підготувань до концерту покликано Всегромадський Ювілейний: Комітет під патронатом Комітету Українців Канади. Ініціяторами були хори Осередку СУМ „Прометей" і „Діброва", а головно їх диригент Михайло Длябога, який за короткий час своєї праці в Торонто зумів з'єднати собі прихильніс громади.

До співучасти запрошено із Філядельфії хор „Прометей", як теж диригента-гостя із Швайцарії Павла Длябогу. Всі хори виступлять під спільною назвою „Україна" в супроводі симфонічної оркестри.

Вперше в Торонто будуть виконані у формі ораторії арій й хори із опери Георгія Майбороди „Ярослав Мудрий" і їх виконають оперні співаки — Рената Бабак, Богдан Чаплинський, Степан Шкафаровський і Андрій Сорока. Рівнож як солісти в кантатах М Лисенка і Б. Лятошинського виступлять Олена Геймур і Маруся Домбчевська.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ У ТРОЙ

Трой, Н.Й. — Заходом Громадського Комітету Олбанської Округи під проводом Ярослава Кушніра відбудеться в неділю, 29-го жотня ц.р., в 4-ій год. тут в залі коледжу Гадсон Веллі святочний концерт з нагоди 175-ліття народин Тараса Шевченка. Участь беруть: діти школи українознавства під проводом З. Білас, члени Пластової Станиці під проводом мґр Д. Якубович, ред. І. Куровицький матиме доповідь. В монтажі рецитацій виступить Марійка Бойчук, молодий бандурист Марко Брикович приграватиме на бандурі, жіночий і мішаний хор під орудою Я. Кушніра.

Мистець І. Марчук відвідує Канаду

І. Марчук.

Нещодавно до Торонто приїхав на відвідини Іван Марчук, один з найбільш відомих і самобутніх сучасних мистців України. Маестро Мірчук прибув до Канади після піврічного перебування в Австралії, де відбулися виставки його картин. Найбільш успішною була виставка в липні ц.р. в комерційній ґалерії „Файввейс" у Сіднею, де картини українського мистця закупили австралійські колекціонери. Дві інші виставки відбулися у Лідкомб та Мельбурні з ініціятиви української громади.

І.Марчук виділяється серед сучасних українських мистців своїми наскрізь ориґінальними творчими зображеннями та небувалою технікою виконання,що посилює зміст образної мови мистця.

Творчість Марчука можна поділити на п'ять розділів, а саме: сюрреалістично-фіґуративні праці, споріднені з ними малюнки квітів, краєвиди, портрети й абстрактні композиції. За винятком портретів, Марчук не зображує реального, буденного світу, а натомість відтворює фантастичний світ снів і сновидінь. Його картини заповнені зосередженими в собі, ґротесковими людськими постатями, несподіваними зіставленнями фігур, птахів, звірів та предметів. Картини циклю „Голос моєї душі", започаткованого ще в 1970 році, це роздуми над існуванням, над долею людини, над спустошенням і знищенням нашої плянети. Продовженням цього можна уважати недавні великі і тривожні праці І. Марчука зі серії „Апокаліпсу".

Квіти І. Марчука, це не прекрасні букети, а радше марева маків чи троянд у пустельних просторах. Краєвиди — надзвичайні своєю павутиною — насиченою технікою виконання, безлистими деревами і драматичним, часто містерійним виконанням світло-тіней місячної ночі, відблесків світу, чи безмежного простору степу і води.

Поруч з цими умовно-реалістичними краєвидами України та з фотографічною точність відтвореними портретами відомих осіб, І.Марчук ще від 1978 року малює цілком безпредметні, абстрактні композиції. Деякі з них побудовані на чітких академічно-комплексних формах і зіставленнях нюансів барв. Інші більш спонтанно-експресивні, кольористично насичені, де переливаються краски і затрачуються різниці плям і поля,

І. Марчук народився у селі Москалівка Лаковецького району на Тернопільщині 1936 року. Його батько славився своїми тканими килимами і ряднами. Після закінчення семирічної сільської школи, І. Марчук вчився в училищі прикладного мистецтва ім. І. Труша у Львові, а 1965 року закінчив львівський інститут прикладного і декоративного мистецтва. Від 1965 року постійно живе у Києві, де стровив керамічні пано для Інституту теоретичної фізики АН УССР (1969).

Хоч від 1979 року відбулося понад 13 особистих виставок його праць в Москві, Києві, Каневі і Тернополі, І.Марчука не хотіли прийняти до Спілки Художників України, тому що його картини не відповідали вимогам соцреалізму. Можна уважати, що до 1988 року І. Марчук був найбільш відомим „неофіційним" мистцем України. Про нього писали в журналах і совєтській пресі від 1980 року, але до Спілки Художників України прийняли аж восени 1988 року завдяки перебудові. Весною 1989 року Марчук виїхав до Австралії на

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

В ЧЕТВЕР, 12-ГО ЖОВТНЯ ц.р., дві конкуруючі групи науковців з Америки, Стенфорд, Каліф. та Европи, Женевської ляборaторії атомної фізики, проголосили свою згоду у тому, що всесвіт складається з трьох фундаментальних типів матерії. Це питання було предметом довгих фізичних досліджень. Тільки недавно, завдяки новим сильним акселераторам, вдалося досягти мети. Европейський акселератор „Великий електрон-позитрон" завдовжки 17 миль коштував 1 біл. дол. і був фінансований 14-ма еврпейськими країнами, був збудований на границі Франції та Швайцарії біля Женеви. Директор досліджень — лавреат Нобелівської премії д-р Карльо Руббія. Стенфордська група під керівництвом д-р Биртон Ріктера, також лавреата Нобелівської премії, побудувала радикально модернізований електронний позитрон п.з. „Стенфордський електронно-позитронний коллідер", який коштував 115 міл. дол. За новою теорією, яка є вислідом праці двох груп науковців, всесвіт складається з трьох основних типів матерії, трьох видів кварків (протонів і невтронів в атомному нуклео): електронів і електронних невтріно.

НОБЕЛІВСЬКИМИ ПРЕМІЯМИ в ділянці хемії та фізики були нагороджені в четвер, 12-го жовтня ц.р., чотири американських та один західньонімецький вчені. Починаючи від 1901 року, після смерти Альфреда Нобеля, винахідника динаміту та засновника премії, американські вчені отримали 23 з 81 премії в ділянці хемії та 34 з 83-ох — в ділянці фізики. Дослідження Томаса Р. Сеча з Кольорадського університету та Сіднея Олтмана з Єйл університету зробили революційне відкриття щодо ролі РНА, яка не обмежується тим, що РНА є носієм генетичної інформації, але також є активним чинником в хемічних реакціях клітини. Нобелівські премії в ділянці фізики отримали Норман Ф. Ремді з Гарвардського університету, який працював над створенням атомного годинника, Ганс Г. Денмельт з Вашінґтон університету та Вольфґанґ Павль з Боннського університету за відкриття методів ізоляції атомів та субатомових частин з ціллю дослідження.

ОБУРЕНУ КРИТИКУ ЧИТАЧІВ викликала нова автобіографічна книга „І стіни впали" проповідника Ралфа Дейвида Абернаті, присвячена д-рові Мартінові Лютерові Кінґові. Обурення викликав епізод, змальовуючий інтимні відносини М. Л. Кінґа одночасно з кількома жінками в ніч перед смертю, 4-го квітня 1968 року. Автор книги, для якого М. Л. Кінґ був „як рідний брат" звинувачує пресу, яка спеціяльно сконцентрувала увагу на цьому епізоді. „Я люблив Мартіна Лютера Кінґа більше, як рідного брата і ніколи не міг би його скривдити", — сказав автор на пресовій конференції.

У НІЧ З СЕРЕДИ НА ЧЕТВЕР, з 11-го на 12-го жовтня, в Ню Йорку було вбито 11 осіб. За словами поліції це була одна з найкровавіших ночей у цьому році. Статистичні дані говорять, що минулого року в Ню Йорку було вбито 1,896 осіб, що в середньому — п'ять осіб на день, в цьому році вже нараховано 1,019 вбивств. Біля 30 відсотків вбивств пов'язані з наркотиками. „Коли ви маєте один випадок вбивства, маєте час його розслідувати, але якщо цих випадків більше, то, звичайно, ви не можете мати достатнього часу на слідство", — сказав слідчий Роберт Линч.

У СВІТІ

ОДИН З НАЙБІЛЬШ впливових лідерів партійної верхівки Східньої Німеччини і головний ідеолог Курт Гаґер, закликав до більш активної участи громадян у вирішенні проблем країни, більшої відвертости суспільства і до реформ у контрольованих державою засобах масової інформації. К. Гаґер, який є членом Політбюра Соціялістичної єдиної партії Німеччини, обмежився загальними пропозиціями,не уточнюючи деталів. Покищо невідомо, чи схвалять інші члени Політбюра його пропозицію, після того, як недавно партійна преса захищала „соціялістичний лад". Свої коментарі Гаґер виклав в інтерв'ю для тижневика „Московскіє Новості", коли під час візити Михаїла Горбачова в Східню Німеччину в різних частинах країни відбулися масові демонстрації протесту.

У БЛЕКПУЛІ, ВЕЛИКОБРИТАНІЯ, відбулася щорічна конференція Консервативної партії. Атмосфера на конференції була явно не святочною. Мало того, що консерватисти уже більш як півроку уступають в популярности своїм противникам лейбористам, загальна ситуація в країні викликає явне занепокоєння. Курс фунта стерлінґів падає, зовнішньоторговельний дефіцит за останній рік потроївся. Прем'єр-міністер Англії Марґарет Тачер, яка здобула третю з ряду тріюмфальну перемогу у парляментських виборах, вважає нинішні труднощі тимчасовим явищем і продовжує настоювати на денаціоналізації не лише промисловости, але і служб, які здавна вважалися державними, включаючи і охорону здоров'я. Консерватисти покищо можуть маневрувати, бо протягом найбижчих трьох років керівництву Тачер нічого не загрожує, а економічна ситуація завжди може змінитися на краще

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс)
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Аполітична - болюча життєва проблема

Під датою 3-го жовтня 1988 року один з найповажніших американських періодиків ,,Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" приніс на обгортці заголовок головної статті: ,,Аборти — новітня громадська війна Америки". Минув рік і проблема не тільки не погасла, а набрала гострішої актуальности. Бо вона тісно пов'язана з життям, тісно пов'язана з становищем Церкви, з сучасною революцією у світі понять про мораль, тісно пов'язана з емансипацією жінок і їхньою повною рівністю з мужчинами у громадсько-політичному житті, врешті тісно пов'язана з законодавством і навіть такою прозаїкою як — гроші.

Згадана вище стаття в американському журналі була писана в часі минулорічної президентської виборчої кампанії. Демократичний кандидат Майкел Дукакіс солідаризувався з жіночим рухом, що боронив і палко далі боронить принцип ,,Право вибору". Республіканський кандидат Джордж Буш був (і є) у принципі проти абортів, солідаризуючись з становищем Християнської Церкви, яка забороняє аборти, як вбивство ненародженої, але живої людини. Церква і консервативний світ погоджується, що плід унутрі матери — хоч ще ненароджений, проте вже живий. Рух за ,,Право вибору" заперечує цьому. Мовляв: ,,Життя починається після народин, а не перед ним". Ця розбіжність поглядів існувала, існує й існуватиме. Перед Першою світовою війною, тому 75 і 50 років цієї проблеми у такій яскравій формі, як тепер, не було, бо тому три і два покоління підхід до інтимних відносин між мужчинами й жінками був інший та цілком інша була загальна атмосфера у школах, у світогляді та психіці молоді. Тоді випадків передчасного свідомого втрачання плоду було дуже мало, це були просто вийнятки. Вагітність жінок уважалася благословенням Господнім, втрата вагітною жінкою її плоду внаслідок фізичних комплікацій було для жінки нещастям. Яка різниця з теперішніми відносинами, коли в Америці щорічно півтора мільйона жінок переводить аборти!

У минулому році 1,600,000 жінок перевели аборти записані у шпиталях і кліниках, не враховуючи засекречених. Із цього числа — 80 відсотків жінок були незаміжніми. Чорних пацієнток було двічі стільки, що білих, що пояснюється більшим незнанням чорних щодо засобів обережности та їхньою більшою бідністю. Велика більшість пацієнток мала менше як 25 літ. На кожних п'ять пацієнток — дві піддавалися вже раніше абортові. Ця проблема не була би такою гострою і не викликала би такої палкої полеміки, якби не дві обставини: 1)масовість абортів малолітніх дівчат і 2)оплачування коштів прилюдних фондів — від державного соціяльного забезпечення чи міських або стейтових окремих фондів. І Церква і консервативні кола не забороняють всі без вийнятку аборти. Вони признають леґальність абортів, коли порід грозить смертю або каліцтвом матері і коли вагітність прийшла внаслідок знасилування жінки. На такому становищі стояв Джордж Буш у своїй виборчій кампанії.

Справа не сходить із сторінок газет і телевізійних екранів, бо встрянув туди Суд. Ця справа далі товчеться у Верховному суді та у Конґресі і стейтових Асамблеях. П'ять літ тому Верховний Суд залеґалізував аборти, як щось, що не перечить конституції. Але у травні цього року Верховний Суд дещо відхилився від цього свого загального ствердження, бо більшістю 5:4 своїх членів дозволив стейтовим Асамблеям вирішувати проблеми за своєю вподобою. Жіночі організації ,,За право вибору" добачили у цій постанові поменшення їхніх людських прав. Вони повели завзяту кампанію, яка дала їм дві перемоги: в минулому тижні стейтова Асамблея на Фльориді відкинула вимогу тамошнього губернатора, щоб обмежити леґальність абортів тільки до двох вищезгаданих передумов. І Конґрес у Вашінґтоні прийняв резолюцію, що цілком бідні знасилувані жінки можуть переводити аборт на державний кошт. Передбачають, що Президент закладе ,,вето", коли представлять йому до підпису цю постанову й хочуть переконати Буша, щоби цього не робив.

Появилися друковані спомини жінок, які позбулися ,,небажаної дитини", та які після переведення операції впали у розпач. І не тільки в жіночому світі та в широкому суспільстві настав дво поділ. Самі лікарі не однозгідні. Одні твердять, що їхнім професійним обов'язком є виконувати бажання пацієнток. Інші боліють, що їм закидують убивство плоду — за гроші. У Китаї і в Індії законом заборонено подружжям мати більше, як двоє дітей. У всіх культурних народів існує плянування родини. Проте при всіх справедливих арґументах жінок, що вони мають право розпоряджати собою — поважний сумнів породжує запит: чому всі податки мають своїми грішми оплачувати наслідки легкодушности чи й розгуканости малолітніх дівчат? Де їхні батьки?

НОВІ ДОКУМЕНТИ У СПРАВІ І. ДЕМ'ЯНЮКА

I.

Оборона Дем'янюка не раз підкреслювала, що дуже важливим для неї є документи т. зв. польської Головної Комісії для розслідування німецьких злочинів, яка зібрала матеріяли й свідчення відносно табору Треблінка рік після зайняття Треблінки частинами Червоної армії. Оборона також, мабуть не знала про існування сотень сторінок матеріялів про Треблінку, зібраних політвідділом совєтської 65-ої армії ще в серпні-вересні 1944 року.

Однак всі спроби оборони — включно з подорожжю адвокатів Чумака і Ґіля, а пізніше В. Турчина та Є. Нишника до Польщі, щоб видістати ці документи з польських архівів не мали успіху. Відмовляючи оборонцям цих документів,польська та совєтська комуністична влада тим самим давала змогу ізраїльським суддям перекручувати історичні факти відповідно до їхнього бажання будь-що засудити І. Дем'янюка. Польські і совєтські спільники совєтського кривосуддя ніколи не сподівалися, що ці документи можуть дістатися до вільного світу. На превеликий для них жаль, вони помилилися. Копії документів т. зв. Польської комісії, разом з документами, зібраними совєтськими військовиками, зберігалися в архівах інших держав вільного світу. Описати, як саме і коли це сталося, не можна, щоб не поставити під удар той канал, який тоді здійснив ,,витяг" з комуністичних архівів. Але факт є фактом: матеріяли Польської і Совєтської комісій, перебувають у надійних руках у вільному світі.

Недавно тому Товариство прихильників України у Ферфільді, Коннектикаті мало змогу запізнатися з цими, так довго скриваними комуністичною владою, матеріялами: знімками і плянами Треблінського табору, коло 700 сторінок зізнань та змістом судових тверджень із 1944-46 років. Сотні сторінок документів, що ми переглянули, це зібрані, під присягою, свідчення населення із довкілля Треблінки та колишніх в'язнів цього табору.Деякі з них записані ручно, особливо ці з вересня 1944 року. Усі інші на машинках до писання записані російською, польською, німецькою, англійською та чеською мовами. Їхня автентичність підтверджена судовими печатками архівів де вони збереглися.

З цих документів випливає таке:

Список ,,українців"

1. У списку ,,українських охоронців" табору Треблінка, складеному колишніми в'язнями Треблінка немає Івана Дем'янюка, ані взагалі Івана. (Свідчення Самуеля Райсмана з 3-го грудня 1945 р.).

2. У згаданому списку ,,українці" мають німецькі прізвища, що дає підставу для висновку, що це були ,,фольксдойчери" з числа полонених червоноармійців.

3. Єдине слов'янське ім'я та прізвище у списку — це Ян Роґожа, котрий, як зазначено у списку, походив із Східньої Малопольщі. Можна припускати, що прізвище Роґожа сприяло витворенню зчасом, після війни, прізвища Ґрозний: Роґожа — Роґожний — Ґрожний, бо саме так воно вимовлялося в мові їдіш та по-польському.

Серед ,,українців", згадуваних у свідченнях інших в'язнів знаходимо знову німецькі та поодинокі неукраїнські російські прізвища: Воронков, (свідчення Леоніда Фінкельштайна з 28-го грудня 1945 р.), Ушаніков (свідчення Шимона Ґрінспана з 25-го жовтня р.).

5. У свідченнях в'язня Макса Левіта згадано додатково вахмана (охоронця) Свідерського — ,,німця, який жив в Одесі", з польським прізвищем, що належав до ,,української" команди.

6. Німецькі прізвища ,,українських" охоронців свідчать, що німці добирали для служби в середині табору осіб, які володіли німецькою мовою, бо саме такі особи могли комунікуватися з німцями-есесівцями, а також з в'язнями — жидами, котрі володіли мовою їдиш, знання якої дозволяло спілкуватися з німцями. Отже засобом спілкування в таборі була німецька мова, якою досьогодні не володіє ,,кат" Дем'янюк.

Розбіжності у свідченнях колишніх в'язнів Треблінки

Еліяш Розенберґ, котрий свідчив проти Дем'янюка, зізнавав судові в Єрусалимі, що першого дня праці при ґазових камерах витягнув з них мертві тіла матері і трьох сестер. Після того, через зрозуміле з приводу такої,,згадки"-вигадки ридання Розенберґа, за згодою суддів перервано судовий процес на кільканадцять хвилин. Це дало змогу фоторепортерам опрацювати драматичну дію в суді та поширити по світі світлину ридаючого в Єрусалимі Розенберґа. Перегляд післявоєнного, тристорінкового машинописного свідчення Розенберґа з 1944 року показує, що тоді на свіжо, 20-річний Розенберґ, не знав і не пам'ятав, що сталося з його родиною — матір'ю і трьома сестрами!

Закінчення буде.

Андрій Бук

ЕКОНОМІЧНЕ КОЛИВАННЯ

I.

Деякі економічні показники в останніх місцях, головно за серпень виказали пожвавлення, інші далі падуть, або хитаються, Взагальному економічне сповільнення триває п'ятий місяць. Індекс економічних показників в серпні зріс на 0.3 відс., другий місяць підряд, п'ять зросло, інші впали, або без змін, що вказує, що бизнес — економіка, побіч мануфактурного сектора далі повільно зростає, віддаляє небезпеку рецесії і в грудні скінчить 8-річний, безперервний, найдовший підчас миру ріст. Дотепер під час миру ріст. Дотепер 1969 того року. Валова продукція, яка в другому кварталі зросла на 2.5, а не 2.7 відс., як раніше подане,далі зростає (2.3 відс.), за перших 6 місяців зросла на 3.1 відс. і в другому півріччі повинна зрости на 2.2, щоби в кінці цього року зрости на 2.7, а на слідуючий рік 2.6 відс., як твердять адміністраційні чинники.

На річній конференції Асоціяції бизнесових еконо містів Сан Франціско 2/3 з 72 економічних експертів предсказали, що економіка буде повільно зростати в біжучім і слідуючім роках (2.2 відс.), рецесія можлива в 1991 році, інфляція до кінця року зменшиться з 5.3 до 5 відс., на слідуючий рік впаде до 4.3 відс.

Індустрійна продукція в серпні зросла на 0.3 відс., найбільше за останні 4 місяці, а індекс індустрійної продуктивности на 142.5 відс., мануфактурна на 2.6 відс. (минулого року 5.7) спадає, в той час, як обслуга зростає. Фабрики, копальні і обслуга 83.8 відс. продуктивности, другий місяць підряд без змін. Продукція і замовлення на тверді продукти в серпні несподівано зросли на 3.8 відс. — 127 біл. долярів, найбільше за останніх 8 місяців, головно транспорт (6.9 відс.), найменше військові (1.9), а фабричні замовлення на мануфактурні продукти зросли на 0.9 відс., на інші продукти 0.6 відс. — 230 біл. дол. Сильно зросли замовлення на машинове знаряддя (18.8 відс. — 227 біл. дол.), головно в автомобільній і летунській індустрії, закордонні впали (28відс.), домашні зросли на 40 відс., також сильно зросли конструкційні видатки на 1.8 відс. — 7.3 біл. дол., (попередні два місяці спадали), головно державні (5.3) на однородинні доми впали на 0.2 відс. Будова домів впала на 5 відс., через збільшені мортґечові відс. з 9.7 до 10.5, збудовано 1.35 міл. домів в річному відношенні, але дозволи на будову нових домів зросли на 3.5 відс., продаж нових домів в серпні впала на 0.4 відс., (в липні зросла на 16 відс.), але ціни зросли на 5.9 відс. в липні впали 5.7), пересічна ціна дому 123,000 дол., продаж вживаних домів натомість сильно зросла (3.3 відс., найбільше за останніх 6 місяців), продано 3.45 міл. домів в річному відношенні, найбільше на північному сході (7.3 відс.), ціни впали на 2.2 відс. до 95,000 дол. за дім.

Продаж авт в серпні зросла на 14.2 відс., продано 8.3 міл.авт в річному зіставленні, найбільше продав Форд (28.3 відс.), продаж імпорто ваних авт зросла на 2.5 відс., продано 230,000 авт, з Японії 13 відс.

Інвентурні запаси зросли на 0.6 відс. — 786 біл. дол., найбільше за останні 3 місяці, бо бизнесова продаж впала на 0.9 відс. — 511 біл. дол., але дрібна продаж в серпні зросла на 0.7 відс. — 144 біл. дол., (в липні 0.5), через збільшену продаж авт, яка становить 20 відс. дрібної продажі.

Гуртові продукційні ціни в серпні впали на 0.4 відс., третій місяць падуть, за виїмком харчів, які зросли на 0.5 відс., головно молочні продукти і яйця, на бензину впали на 12 відс., оливу і природний газ на 5 відс., продукційні ціни цього року зросли на 4.2 відс. Консумційні ціни в серпні без змін, перший раз за три роки, через низькі ціни на енерґію і жіночий одяг (в липні зросли на 0.2 відс.) Ціни на інші продукти і услуги зросли на 0.2 відс., індекс консумційних цін ц. р. зріс на 4.4. Ціни на фармерські продукти в серпні впали на 1.4, у вересні на 0.7 відс. третій місяць підряд і сьогодні вони найнижчі за ост. одинадцять місяців, головно на худобу, безроги, кукурудзу і овес, зросли на ярину і молоко (четвертий місяць). Ціни на харч ц. р. можуть зрости до 7 відс. (минулого року зросли на 4 відс.) Останньо зросли ціни на пшеницю і борошно, бо Єгипет замовив 500,000 метричних тонн пшениці, а Китай 400,000 метричних тонн пшениці, СССР 3 міл. метричних тонн сої та більшу кількість зерна з Канади і борошна з Південної Америки дальше на відвороті Мехіко і Японія купили більшу кількість кукурудзи. Департамент рільництва подає, що запаси пшениці зменшені, кукурудзи і сої задовільні.

Особисті доходи зросли на 0.4 відс. (в липні 0.7), а видатки на 0.9 відс., головно через купно авт. Другий раз ц. р. видатки більші від доходів, тому, що вони є барометром економіки 2/3 валової продукції є пильно стежені. Впали в серпні заробітки до 9 біл дол. (в липні 23.5), тому зменшилися ощадності на 6.7 відс. (в липні зросли на 1.7). Дирекція федеральних резерв подає, що американські горожани в липні і серпні не брали позичок, а сплатили 12 відс. залеглих з попередніх місяців. Спад позичок-зобов'язань перший раз за останніх два роки. Фінансові аналітики здивовані, бо купно авт в липні і серпні зросло до 7.6 міл. в річному відношенні, а за перше півріччя витрати горожан зрос ли всього на 1.7 відс. (м. р. 7.4 відс.) тим більше, що економіка з низькою інфляцією дальше повільно зростає, зокрема конструкція і агрикультурний сектор. Банковий звіт з 12 районів країни виказує, що ціни-в п'ятьох на мануфактурі сирівці впали, в інших дещо зросли, найкращий на заході країни, через цінні видатки, автову індустрію і експорт, в 3-ох брак робітників.

Закінчення буде.

Ю. Г.

Пробудження Підляшшя

Підляшшя — це невеликий, найбільше на північ і захід висунений реґіон від сивої давнини заселений українцями. Сьогодні він поділений між Білостоцьке та Білопідляське воєвідства Польської Народної Респуб ліки. Свою етнічну структуру залишила тільки його північна частина (в складі Білостоцького воєв.), бо тут українське населення визнано владою за білоруське, що врятувало його перед виселенням в 1947 році.

Українська громадська чи культурна активність в останніх десятиріччях була тут майже жодною — деякий час існував тут, в містечку Кліщелі, гурток Українського суспільно-культурного товариства, театральний гурток та було ведене навчання рідної мови. З початком однак 70-их років, під адміністративним тиском, все це завмерло.

Глибше національне відродження почалося тут щойно в 1980 роках, а його учасником стала передусім місцева молодь — шкільна й університетська. Вона то почала, від 1982 року, організувати крайознавчі рейди по землі своїх предків, з яких у традицію увійшли рейди ,,Підляшшя" й ,,Надбужанська земля", а також організувати вогнища-зустрічі по українських селах околиць Більська, Гайнівки та Сім'ятич. Очевидно, активність місцевих українців має різні форми — це не тільки туристська діяльність, але й організування різного роду концертів з українською програмою, уділ місцевих колективів в українському фестивалі у Сопоті, чи побудова громадськими зусиллями двох музеїв підляського села просто неба, які сповнюють також ролю культурних осе редків.

Немалого значення набрав також літературний і видавничий рух. Крім творів і статтей, публікованих на сторінках уескатівського ,,Нашого слова" та ,,Українського календаря", появилось, від 1983 року, чимало поетичних збірок, публіцистичних та історичних творів видаваних громадськими зусиллями місцевих українців, передусім цих молодших. Від 1987 року виходить також, об'ємом більш як 150-сторінкового знормалізованого машинопису, суспільно-культурний часопис ,,Основи", завданням якого є всестороннє висвітлювання питань минулого й сучасности Підляшшя та презентування найкращих культурних досягнень цього реґіону. Давнішим від ,,Основ" є видаваний з 1983 року щорічний поетичний альманах ,,Наш голос".

Політичного виміру український рух на Підляшші набрав з хвилиною проголошення останніх виборів до сейму й сенату. Кандидуючий на посла в сеймі з безпартійного мандату в Більському виборчій окрузі — території якої значну перевагу мали поляки і багато було білорусів — представник українців набрав 11,5 тисяч голосів, що справді не дало йому місце в сеймі, але показало рішучу підтримку місцевого населення.

Не забувається на Підляшші також про контакти зі своєю Батьківщиною, хоч політичні обставини довший час тому не сприяли. Набагато краще стало в цьому році, коли то на рейді ,,Підляшші", який проходив в першій половині липня, з'явилася група студентів з діючого в Москві Українського Молодіжного Клюбу, а в тому самому часі свої концерти по підляських містах і селах відбувала з великим успіхом ,,Горина" — студентський фолкльорний колектив з Інституту культури в Рівному, який підготовлює майбутніх інструкторів фолкльорної самодіяльности.

Отак ще в одному куткові, де щодня як рідне лунає українське слово, народ пробудився, щоб жити життям нації.

Василь Чапленко

SAXIFRAGA

На скелі у розколинці малій
Живе одвіку крихітна рослина
На ймення Saxifraga. *Зла година*
Їй випала в дорозі життьовій.

Південна спека, гострий суховій
Вологу випивають до краплини,
Але вона живе, вона не гине, —
І око радо спочива на ній.

Людино! Путтю ідучи тяжкою,
Не відступай ані на четь у бої,
Незламна будь, як цей каменеїд.

Хай буде голод, холод, люта спрага,—
Ти, як казав поет, лупай ґраніт:
Тобі найбільше до лиця відвага...

Яр. Климовський

НА ДОЗВІЛЛІ В ГОРАХ

II.

На протязі трьох місяців Вижницький із сином поконав величезні простори з різними кліматичними зонами. Вони мали змогу бути серед різної фльори та фавни. Там є зони, де по долинах рік побачите — пальму, лавр, бамбук, папороть, пандан і ліяни, що пнуться по деревині. В підніжжі Гімалаїв управляють не лише зернові культури, але й чай і цитрусові рослини. З другого боку поруч вологих й екваторіяльних монсунів, найбільше даються взнаки холодні смуги, а крім цього, як знаємо, в Гімалаях вічні сніги та льодовики (на площі 33,000 квадратних кілометрів). У холодних смугах трапляються грізні відмороження, чого мистець був свідком як двох відіслано до шпиталя — одному з них, добре собі не пригадую, ампутовано ногу чи руку, а другий втратив пальці руки чи ноги.

Шкодую, що я не спитався мистця чи він бачив гімалайського ведмедя і сніжного леопарда та інших дряпіжних звірів. Одного я певен, що він не дряпався на Джомолунгму (Монт Еверест висотою 8,848), бо альпінізм не був його ціллю. Слава Богу, що обом Вижницьким нічого злого не трапилось і дай Боже, щоб ніколи Гімалаїв на здоров'ю не відчули.

А тепер коротко про мої враження з ,,гімалайських" картин Вижницького, вибравши тільки деякі. Спеціяльно виданий католог з естетичним смаком, на обгортці — одна з картин із Гімалаїв. Дивлячись на ,,Брагу", з неї виділяється буддійський, освітлений сонцем монастир Пісанг. Він кидається ввічі, як самою архітектурою, так кольоровими сполученнями та чітким, мистецьким цікавим малюнком. Мистець самозрозуміло задержувався над об'єктами, що його цікавили. Це стосується ,,Катманду", ,,Ляндрунґу", ,,Анапурни", ,,Шерпані", ,,Думри" й інших. У ,,Вулиці під вечір" зафіксовано навіть сам настрій. Утому гірських мандрів помічається у ,,Втомлених" і ,,Гірськими стежками". Інакший вигляд облич у ,,Відпочинку". З краєвидів виділяються: ,,Лято Мананг", ,,Турун Ля" і ,,Ґорепані". З місцевих типів слід відмітити: ,,Дівчину з Катманду", ,,Носіїв" і ,,Дівчат". На двох картинах, серед гурту пізнаєте мистця Вижницького. Як це він зробив, це його тайна.

У картинах Вижницького з Гімалаїв відображено безпосереднє враження з природи, там же і настрій, про що вже згадано, гра соняшного світла й рефлекс на сніговому просторі, гра ліній, тонкощі кольорових співвідношень і переходів, підстеження і схоплення типів. Також добре схоплено динаміку й рух гуртів. У суперлятивах треба висловитись про Вижницького гірські ляндшафти з їх височезними горами вкритими вічним снігом.

На кожний спосіб картини Вижницького з Гімалаїв цінні ще під іншими поглядами, бо щоб їх намалювати, не згадуючи творчої сторінки, їхній кошт не лише самі фарби, полотно, блейтрами, але багато дечого більше включно з риском життя. Особисто я дуже подивляю не тільки відвагу Вижницького вибратись у Гімалаї, але його саму мисль такого рішення. У цьому відношенні, він таки герой.

З черги вступаю до близької ,,Ксені" ще раз кинути оком на картини Ека. Саме розмовляв він з милопривітною з Лесею Старосольською-Любович, яку маю шану знати з перших днів її приїзду до ЗСА. В той час, коли приїхала до Філядельфії, розказувала про Казахстан,а згодом ми читачі жадібно вчитувались у її блискучу розповідь.

Погуторивши з Еком, я впевнився, що він помирився із своєю ситуацією, бо він хоч Едвард, та все ж козак. В. Ека, як маляра хист зображувати людей і звірят у різних обставинах і видобувати їхню типовість, уміння схоплювати індивідуальні; своєрідні риси та властивості, зокрема звірят, уподібнює їх до людських істот під поглядом фізичних і психічних ознак, інакше окреслюючи антрономорфізує звірят, при чому підстежені ознаки акцентури дещо перебільшено та в гумористичній формі, на що вказують — поза, жест і рух. Це стосується як людей, так і звірят. Під поглядом гумору й сатири в малярстві Еко-Козак унікальний. Під Пікасса малювали Брак, Кле та інші, а під Ека досі ще ніхто не пробував малювати. Не зважаючи на свій вік, він і далі творчо темпераментний. На виставці декілька картин його двох талановитих синів, до речі в нічому не подібних до батька.

* * *

До людини з особливими зацікавленнями везе мене Влодзя Гірняк, моя товаришка з театральних мандрів, а згодом із стаціонарного театру у Львові; в Німеччині виступала з ,,Роксолянками", що їх я возив як імпресаріо.

Приїжджаємо під хату серед лісу. Вже перед хатою чекає на нас невеликий ростом Степан Салик, видається вам, людина середніх років, а виявляється, що він поблизу ,,кедриного" віку. Запрошує нас, як він каже, в свою хижу. Переступивши поріг, нас вітає сова, витріщивши на нас свої великі очі. Вмить мигнула думка чи бува ця птиця, що символізує мудрість, нас міряла від голови до ніг і навпаки чи ми гідні тут зайти. Виявляється, що вона нежива, її наново живою зробив господар дому. Її мертвою найшов у лісі фармер і приніс сусідові, бо знав, що орнітологія серед інших природничих зацікавлень, це Саликова пасія. В інших кімнатах вас уже не дивує, що побачите білку, голову сернюка, зістріленого з лука, що її приніс був собака, єдиний живий приятель господаря. З черги побачите дятеля чи пак довбача, корогриза, а ще зробите один крок і ось пугач, а там онде ракун, борсук і сканк, що має гарну українську назву ,,смердюх". Його проф. Ярослав Рудницький назвав ще інакше, визначуючи його ,,особливість". Ще далі натрапите на колекцію мотилів. Там же і щиглик. Очевидно, що приватний дім не музей, де все розташоване по секціям, тому тут і черговість довільна, а може оглядання експонатів слід було почати з ,,другого кінця". Не великий промах, ідете далі, а там ще кертиця та більші й менші черепахи, якісь дивні миші, в яких передні ніжки коротші, а задні довші, словом канґуро-миші, а ось і водна ящірка, маленькі вужі, занурені у формалін, салямандри; ще в куті горностай, що живиться мишовидними гризунами, чим і корисний. Усе те, що я побачив, повністю вистачає на хату-музей.

Закінчення буде.

Зустріч мирян з єпископом Робертом у Пармі

8-го вересня ц. р. в Пармі відбулася зустріч заслужених членів мирянських організацій з Владикою Робертом Москалем ще перед його виїздом на хіротонію двох наших єпископів у Польщі і Англії та потім на синодальні наради в Римі. Нажаль не було вже часу і змоги зорганізувити хоч би репрезентантів наших організацій, тому як найшвидше створився „Ад гок" комітет з ціллю зустрічі у Владики, виміни думок та з'ясування наболілих справ нашої церкви в Україні і на поселеннях. Комітет складався з таких осіб: мгр Василь Ліщинецький, д-р Мирослав Мичковський, інж. Іван Фур, інж. Роман Грабець, д-р Ярослав Кривяк, Маруся Попович, ред. Степан Кікта і д-р Володимир Боднар.

На початку інж. Фур привітав Владику і представив усіх учасників. Д-р Мичковський передав єпископові пропозиції з проханням порушити їх на найблищому синоді наших владик в Римі. Серед багатьох аспектів було питання оборони права нашої церкви в Україні і діяспорі на одружене духовенство, відкидаючи примусовий целібат. Священики, висвячені підпільними єпископами в Україні повинні мати право, служити також і на поселеннях. Кандидати на священиків повинні відповідати кваліфікаціям і духовим вимогам свого сану. Права і авторитет єпископів в Україні належить вповні респектувати і в діяспорі.

Авдієнція мирян і представників громади в Преосвященного Владики Кир Роберта Москаля. Сидять зліва: інж. Іван Фур, Владика Роберт Москаль д-р Мирослав Мичковський. Стоять зліва: ред. Степан Кікта, Маруся Попович, мгр. Василь Ліщинецький, д-р Володимир Боднар, інж. Роман Гробець, д-р Ярослав Кривак.

Ми хочемо єдности й тісної співпраці нашої церкви, тому треба запросити єпископів з України на синод. Треба непохитно стояти на сторожі єдности і неподільности нашої церкви в Україні з церквою на поселеннях. Боронити духового принципу нашої церкви, а не територіяльного. Не обмежувати віку наших владик у виконанні їхніх єпископських обов'язків і функцій. Владика Роберт зазначив, що кодекс нашого канонічного права вже є виготовлений і чекає тільки офіційної апробати Папою.

Посилити на міжнародньому форумі акцію леґалізації Української Католицької Церкви в Україні. Створити допомоговий фонд у всіх епархіях нашої діяспори, та включити до нього всі наші парафії на поселеннях. Владика Роберт говорив, що робляться далекойдучі старання. Вимагати вживання рідної мови в наших церквах на поселеннях та, вивчення нашого обряду і історії нашої церкви. Владика сказав, що в цій справі маємо багато позитивних вислідів.

Уможливити представникам мирянства виступати на синодальних нарадах з висловом побажань і пропозицій від мирянства. Владика Роберт уважно вислухав пропозиції та дискусії, та відповідав дуже змістовно, річево і щиро.

Зустріч, яка тривала майже дві години пройшла в дусі взаємного розуміння і в дружній атмосфері. Були висловлені побажання частіше відбувати таку виміну думок. В дискусії були пропозиції інформувати мирянство про хід і успіхи синодальних нарад в наших часописах.

Володимир Боднар

Д-р М. Богачевська-Хом'як і мистець Б. Божемський в Рочестері

Союз Українок Америки в Рочестері, Н.Й. зорганізував імпрезу, на яку зложились: авторський вечір д-р Марти Богачевської-Хом'як і мистецька виставка Богдана Божемського, що відбулись в суботу, 30-го вересня ц.р., в авдиторії школи св. Йосафата, в 6-ій год. вечора.

Д-р М. Богачевська-Хом'як мала доповідь про український жіночий рух на рідних землях, в діяспорі, а також про сучасний стан в Україні. Д-р М. Богачевська-Хом'як є автором англомовної книжки про історію українського жіночого руху п.н. „Феміністки всупереч собі". Книжка появилася з друку в 1988 році і є у розпродажу у багатьох книгарнях. Проситься наше суспільство закупити її і в той спосіб підтримати авторку у дальшій творчості.

Мистець Б. Божемський закінчив мистецькі студії ще у Львів, а приїхавши до Америки продовжував їх і закінчив з відзначенням. Він є широко відомим малярем і графіком у нашій діяспорі. Б. Божемський загостив до Рочестеру перший раз і своєю творчістю захопив нашу громаду. Творчість Б. Божемського є різноманітна. Живучи в Коломиї, легко було йому пізнати чарівну красу наших Карпат та гуцульські села, їхнє життя, ношу, звичаї, їхню особливу культуру. Це все залишилось назавжди в його пам'яті і тепер він з великою любов'ю відтворює у своїх картинах життя улюбленої ним гуцульщини. Б. Божемський є і графіком і тому деякі картини малює більш графічно. Рисунок виводить чорним контуром, а відтак розмальовує приємними лагідними згармонізованими кольорами, які є милими і приємними для глядача. Це є його стиль малювання. Тематика картин переважно гуцульська.

„Гуцули в церкві на Богослуженні". Коли глядиш на цю картину, вона так далеко настроює, що хочеться стати біля тих гуцулів та Богу молитись. Друга картина „Три гуцули": стоять вони на узліссі, зажурені та роздумують над недолею своєї улюбленої землі. Картина намальована в двох кольорах синьому і зеленому, а скільки у неї краси, і змісту. Є багато різного змісту картин, а найбільше картин з людськими постатями. Є картина, де гурток дівчат зображені у своїх гуцульських сердаках та вишиваних сорочках і стилево зав'язаних на голові хустинах на тлі карпатських гір. Б. Божемський є великим майстром у зображенні людського обличчя. Скільки постатей є на картинах виставки, а кожна особа має своє обличчя, що зображає її особистість. "Церква у Ворохті". Серед засніжених дерев, вітер снігом завіває, а народ з дітворою спішить до церкви Богу молитись. Багато картин є з цвітами, як маки, соняшники, сині качуписки та багато картин іншого змісту. Виставка надзвичайно гарна і цінна своїм змістом і кольоритом.

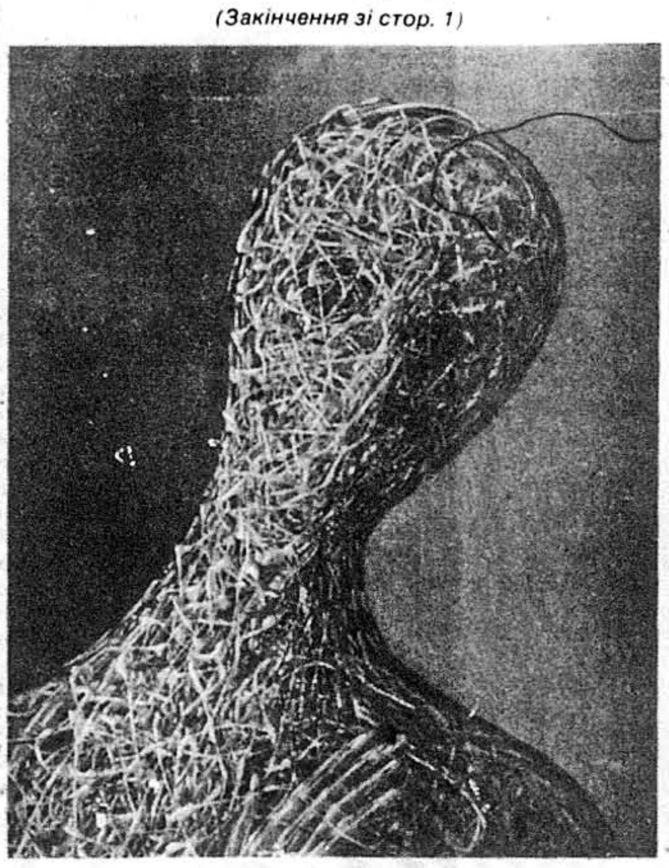
Рочестерська громада дуже вдячна мистцеві Б. Божемському, що прихилився до запрошення Союзу Українок Америки і вибрався в так далеку дорогу щоб представити нам свою так живу, цікаву і виховуючи в національному дусі творчість.

У глядачів з молодшого покоління творчість Б. Божемського зроджує і скріплює національні почування, любов до свого народу, а нівелює почування меншевартости. А у старших віком, у не одного гуцула появилась сльоза, пригадавши рідну гражду та свою юність у чудових Бескидах, звук трембіти та сопілки на верхах та стадо овець на полонинах. Гори немовби горіли від заходу сонця, а звук трембіти далеко-далеко лунав...

Ірина Банах-Твердохліб

Мистець...

(Закінчення зі стор. 1)

І. Марчук: „Скорбота" (темпера, 1989).

приватне запрошення земляка. До Канади мистця запросив молодий підприємець з Торонто Мирослав Клід.

Сподіємося, що українці в Канаді та Америці вдовзі матимуть нагоду побачити найновіші картини І. Марчука і запізнатися з небувалою і надзвичайно цікавою творчістю свого талановитого земляка.

Дарія Даревич

ПРЕДСТАВНИК ЗАХІДНЬОНІМЕЦЬКОЇ поліції повідомив, що 25-літній румунський змагун водного польо Каталін Мойчану попросив політичного притулку в Західній Німеччині. К.Мойчану прибув в західньонімецьку поліцію за кілька годин після закінчення змагань між дружиною „Динамо" (Букаретш) і західньоберлінським клюбом „Шпандау".

У ДВАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого БАТЬКА І ДІДУСЯ

СЛ. П.

МИХАЙЛА ХІЧА

буде відправлена

ПАНАХИДА

в катедрі св. Володимира в Чикаґо, Ілл.
у неділю, 29-го жовтня 1989 р. о год. 11:30 рано,
як рівнож буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в церкві Рождества ПДМ в Лос Анджелос, Кал.

Просимо Родину й Приятелів згадати Покійного Михайла у своїх молитвах.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дочки:
НАДЯ
ІРИНА з мужем БОГДАНОМ ЗАХАРЧУКОМ
Син — д-р РОМАН
Внуки — МИКОЛА І ДАНИЛКО ЗАХАРЧУКИ
Родина в Америці й Україні

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

У світлу пам'ять померлих дорогих осіб на українські студії в Гарвардському університеті пожертвували:

Марія Марусяк — $1,000 в пам'ять і в п'яту річницю смерти чоловіка, бл. п. ОСИПА МАРУСЯКА та в третю річницю смерти бл. п. МАРІЇ ЯНКІВСЬКОЇ.

Христя і Андрій М. Тершаківці — $500 в пам'ять батька, бл. п. проф. ЮРІЯ ТЕРШАКІВЦЯ в другу річницю смерти.

Роман і Анна Байляк, син і синова, Мирон і Ірина Лис, приятелі — $200 (з дорівнювальним фондом) в пам'ять бл. п. МАРІЇ БАЙЛЯК.

Любомир Колтунюк — $100 замість квітів на могилу сл. п. ВОЛОДИМИРА РЕННЕРА.

Титус і Софія Геврики — $50 в пам'ять бл. п. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА.

Богдан і Наталія Перфецькі — $50 в пам'ять бл. п. мґра прав ОЛЕКСАНДРА СМАЛЯ, члена корпорації „Дніпро".

Інж. Ярослав і Ольга Дужі — $25 замість квітів на могилу св. п. РОМАНА ЮРІЯ ЛИПЕЦЬКОГО та $20 в пам'ять св. п. МИХАЙЛА ІВАНИЦЬКОГО.

Дякуючи жертводавцям за пожертви линемо до Господа з молитовним проханням, щоб дарив Померших вічним спокоєм і радістю.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 17-го серпня 1989 р. відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий Муж, Батько і Дідуньо

бл.п.

ВОЛОДИМИР САХРИН

уроджений у Львові

Цією дорогою складаємо сердечну подяку за відслуження св. Літургії, Панахиди і похоронних відправ Всечеснішому Парохові Свято-Миколаївської церкви в Торонто о. Д. Паньковy, Всечеснішим о. Стецюкові, о. Федорову, о. Шараневичеві й о. Цимбалістому.

Щиро дякуємо п. Романові Копачеві за прощальні слова над могилою.

Спасибі всім тим, які прийшли віддати останню прислугу Покійному Володимирові Сахринові, за вислови співчуття, за квіти, за молитви й пожертви.

Замість квітів на могилу зложили на Фонд Допомоги Потребуючим Українцям у Бразилії:

По 100 дол.: Е. Гуцуляк, І. й Б. Вжесневські;
По 50 дол.: Н. Ващук, Д. Винників, М. Горбань, І. Джуглей, О. і В. Зобнів, Р. Копач, Т. Мигаль, В. Мойсяк;
По 30 дол.: М. і В. Кордюк, І. й В. Матейко, В. Молодецький, І. Паньків;
По 25 дол.: С. Куций, Ю. Лихач, О. Савяк, А. Харак;
По 20 дол.: А. і О. Бабиченко, М. Баран, В. і М. Бачинські, Е. Білас, С. Білик, Л. Боднарук, Е. Ващук, М. Вітер, Н. Вітушинська-Громяк, П. Волосевич, Р. Грабович, В. Гуль, Ю. і В. Демків, О. Держко, В. Дмитрів, Т. Желтвай, М. Калимон, Л. Коченаш, Р. Коченаш, І. Кривенюк, Е. Ліщинські, М. і В. Мазяр, О. Максимів, Е. Медицький, Г. Новаківська, М. Пеленська, О. Пашинський, Д. Площанська, О. Пясецька, С. Романець, М. Спольська, В. Станько, Г. Теребенець, О. Томків, О. Федейко, Л. Федина, Й. Франів, А. Чумак, П. Яцик;
По 10 дол.: М. Антонович, А. Базюк, О. Било, А Біжак, П. Ґошоватюк, А. Грицина, О. Еліяшевська, І. Козак, М. Коковська, Е. Кривяк, М. Криштальська, В. Макаровський, М. Молодецький, Д. Петришин, А. Пітула, Т. Фалендиш, А. Федина, С. Федорович, І. Цьонка, С. Ярмолюк;
По 5 дол.: Д. Ґеник-Березовська, П. Ґамула, О. Ґембатюк, О. Жигар, С. Маланчій.

За переведення збірки щира дяка М. Горбань, В. Зобнів й Франів.

Замість тризни родина Покійного зложила 625 дол.

Разом зложено на Фонд Допомоги Потребуючим Українцям у Бразилії 2500 дол.

На Товариство „Св. Софія": на церковні книги в Україну зложили:
220 ам. дол.: А. Політило;
По 25 дол.: д-р Р. Цурковський;
По 15 дол.: М. Б. Лада, І.Левицька, Р. Я. Помаґа;
По 10 дол.: д-р В. Дебера, Я. О. Ґембатюк, М. Маціївська.
Разом 220 ам. долярів і 100 кан. долярів.

М. і Ю. Барановські зложили окремо датох на Будову Піклувального дому для Старших при парафії св. Димитрія в Торонто.

Хай Всевишній Господь прийме Ваші молитви й пожертви та наділить Вас своїми ласками.

Дружина Марія
з донькою Тамарою і внуками Данилом і Софійкою,

сестра Надія
з мужем Романом і донькою Оксаною
та ближча і дальша родина в Канаді, в ЗСА і в Україні.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу БАСЕЙНУ ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ

— відбудуться —

в неділю, 5-го листопада 1989 року о год. 2-ій по пол.
St. Mary's Ukrainian Catholic Church
210 W. Blaine St., Mc Adoo, Pa. 18237

В нарадах зобов'язані взяти участь члени Управи Окружного Комітету, відділові урядовці та делегати 31-ої Конвенції наступних Відділів:

Бервик 164, 333
Фреквил 242, 382
Фріленд 429
Магоней Сіті 305
Лігайтон 389
Мек Аду 7
Майнерсвилл 78, 129, 265
Мт. Кармел 2
Шамокін 1
Шенандоаг 98
Ст. Клер 9, 31, 228

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд організаційної праці Округи у 1989 році
3. Доповідь головного касира УНСоюзу УЛЯНИ М. ДЯЧУК
4. Обговорення загальних союзових справ
5. Схвалення пляну організаційної праці на останні місяці біжучого року
6. Внески, запити
7. Закриття нарад

У нарадах візьме участь:

Уляна М. Дячук, головний касир УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

ЙОСИП ЧАБАН, *голова*
ГАЛИНА СЛОВІК, *секретар* АДОЛЬФ СЛОВІК, *касир*

МСТИСЛАВ РОСТРОПОВИЧ, диригент Крайової симфонічної оркестри у Вашінгтоні, після 12-ти років блискучої кар'єри в ЗСА готується до трюмфального турне по Совєтському Союзі у лютому наступного року. „Я прийшов сюди (до Вашінгтону) щоб зробити оркестру кращою", — сказав видатний дириґент, завдяки якому Крайова симфонічна оркестра з провінційної стала однією з найкращих в Америці.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ЧИКАҐО, Ілл.

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ

— відбудуться —

в суботу, 4-го листопада 1989 р., год. 2:30 по пол. в залі Культурного Осередку при Парафії свв. Володимира й Ольги
2247 W. Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622

В нарадах зобов'язані взяти участь члени Управи Окружного Комітету, відділові урядовці та делегати 31-ої Конвенції наступних Відділів:

17, 22, 33, 51, 100, 103, 106, 107, 114, 125, 131, 136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 243, 250, 259, 301, 379, 395, 399, 423, 425, 452, 472

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд організаційної праці Округи у 1989 р.
3. Доповідь головного предсідника УНСоюзу д-ра ІВАНА О. ФЛИСА та головного секретаря УНСоюзу ВОЛОДИМИРА СОХАНА
4. Обговорення загальних союзових справ
5. Схвалення пляну організаційної праці на останні місяці біжучого року
6. Внески, запити
7. Закриття нарад

У нарадах візьмуть участь:

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
Володимир Сохан, головний секретар УНС
д-р Мирон Куропась, заступник гол. предс. УНС
Ґльорія Пашен, заступниця гол. предс. УНС
інж. Анатолій Дорошенко, гол. контролер УНС
Гелен Олек Скот, головна радна УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Роман Припхан, голова
Юлія Назаревич, секретар Юліян Юринець, касир

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 20-го ЖОВТНЯ 1989 р.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відд. в УНДомі при 237 Hope Ave. Просимо взяти участь. Приєднуйте нових членів до УНСоюзу. — В. Марущак, рек. секр.

32-ий З'їзд Українського Золотого Хреста

Напротязі 58-ми років УЗХ відбуває свої з'їзди, а з того майже 30 років вони відбуваються на оселі ім. Олега Ольжича під час Дня Праці. З усіх осередків Америки з'їзджаються золотохресниці, щоб серед вимріяної природи на оселі відбути свій з'їзд та наладуватися енергією й заохотою до дальшої праці.

Голова УЗХ Наталія Іванів відкрила З'їзд та привітала присутніх. Вибрано президію для переведення З'їзду у складі: Павлина Різник — голова, Анна Кузик — заступниця та Марія Гром'як — секретарка.

Від СФУЖО привітала З'їзд його голова д-р Марія Квітковська — вона є почесною головою УЗХ. У своєму слові д-р М. Квітковська підкреслила вагомий вклад праці УЗХ для СФУЖО.

З прикрістю треба ствердити, що наші ряди помітно рідшають, це поки що не позначається на праці Організації, навпаки, наші членки працюють із ще більшою посвятою.

В останньому десятилітті заіснували нові можливості, щоб не лише простягти, але й подати руку нашим сестрам-братам в Україні, які відважно, часто до самозречення, домагаються прав для нашого народу на його самовизначення та на привернення йому Богом даного права вживання української мови, яка мусить мати статус державної, офіційної, всіх зобов'язуючої в Україні.

І саме в цій ділянці працює Комітет Оборони й Допомоги при УЗХ на чолі з його головою Павлиною Різник.

Діяльність Українського Золотого Хреста є багатогранна. Ми є активні у СФУЖО — наш вклад у цій світовій організації є помітний. Наші членки працюють в Екзекутивах УАКР, ЗУДАК-у. Ми співпрацюємо з іншими організаціями та беремо участь у різних громадських акціях.

УЗХ брав участь у святкуванні 1000-ліття хрещення України у Вашінґтоні минулого року, зібрав більшу суму грошей на лікування дітей з України, збирав підписи у справі Чорнобилю та інше.

Неперіодично УЗХ видає „Б'юлетень". Редаґує його невтомна Міра Повх.

Референткою Суспільної Опіки була Марія Гром'як.

Суспільна Опіка висилає пакунки потребуючим за кордон, дає стипендії для студентів та грошеву допомогу для бідних.

Велику увагу приділяє Український Золотий Хрест вихованню молоді та дітей. Уже кілька десятиліть провадиться дитячий садок для передшкілля. Виховна реф. Володимира Кавка зорганізувала цього літа черговий тритижневий табір для дітей. Виховницями цього табору були: Дзвінка Борик, Оля Білинська та Надія Зінкевич.

Підчас З'їзду УЗХ врочисто відзначило 175 рік народження Великого Кобзаря. Свято відкрила голова Наталія Іванів. Дуже добре підготовану доповідь про Т. Шевченка прочитала Анна Кузик. Ця доповідь була вдало переплетена відеозаписом про Т. Шевченка зі Львова, де його висвітлювали, святкуючи роковини Кобзаря, а дохід з якого був призначений на побудову йому пам'ятника. Виконавцями того відеозапису були: Народна Капеля Хлопчиків і Юнаків „Дударик", народна артистка Ніна Матвієнко та бандурист обласної філармонії О. Стахів. Закінчено цей запис „Заповітом", який співали всі групи разом. Такого духовного піднесення, мабуть, ніякий відеозапис досі у слухачів не викликав.

Відома мисткиня Володимира Кавка зробила два монтажі: перший — дороговказ Шевченка для прийдешніх поколінь, а другий присвячений українській мові з нагоди Року Української Мови, що його відзначуємо у цьому році. Виконавцями цих монтажів були наші молоді нові членки: Уляна Процюк та Оля Білинська.

У неділю після Служби Божої та панахиди за померлих членів ОДВУ з нагоди 60-річчя Організації та за поляглих героїв, які 50 років тому віддали своє життя у боротьбі за відродження Карпатської України, членки УЗХ взяли участь і у спільному полуденку та у відзначенні вищезгаданих роковин, що їх влаштувало ОДВУ.

Опісля Комісії З'їзду звітували за проведену працю. Одна з точок резолюцій стверджує, що „Учасники З'їзду оцінюють працю Української Гельсінської Спілки в Україні, підтримують Українське Закордонне Представництво УГС, яке стоїть на сторожі збереження гельсінських домовлень людських і національних прав в Україні". Резолюційна Комісія звертає увагу на важливість поповнення наших рядів молоддю, яка мусить нас заступити. Напередодні 60-ліття нашої організації, яке будемо відзначати на наступному З'їзді у 1991 році, Комісія закликає: переглянути теперішнє, вглянутися в минуле та плянувати на майбутнє.

З'їзд вибрав нову управу у такому складі:

Голова: Наталія Іванів; Заст.: Павлина Різник, Марія Гром'як і д-р Наталія Пазуняк; Секр.: Анна Стародуб, Маруся Попович; Касир: Оресцеда Вітковська; Орг.: Раїса Куделя, Леся Стецина; Виховні: Володимира Кавка, Уляна Процюк та Оля Білинська; Сусп. Служба: Марія Гром'як; Культ-Осв.: Ольга Кобзяр; Зв'язків: Анна Кузик, Дарія Бойдуник ; Ред. „Б'юлетеня": Міра Повх; Пресова: Д-р Наталія Пазуняк; Представниці літ.-мист. світу: Ганна Черінь, Галина Лащенко; Вільні члени: Бронислава Скорупська, д-р Надія Каркоць, Євстахія; Ястрембська, Олена Климків, Анастасія Фурманець, Дуня Бондаренко і Осипа Гелетканич. КОД — Комітет Оборони й Допомоги: гол. — П. Різник, секр: — В. Мушинська, фін. — Л. Белендюк і касир — Р. Куделя.

Контр. Комісія — О. Нич — гол. члени — М. Величко, О. Строцька, Є. Петрина та М. Тесарович.

Перевибрана голова Н. Іванів подякувала за вибір, за співпрацю в минулому та закликала продовжувати славну традицію УЗХ — допомоги Батьківщині. „Окупанти змінюються", каже Н. Іванів, „змінюються і ті, що борються за права, за волю і індентичність нашого народу, однак, не змінюється потреба допомоги всім тим, що не жаліють свого життя, складаючи його на жертовнику для нашого народу, для нашої батьківщини. Нас потребують на Батьківщині і в діяспорі і тому ми будемо далі, із ще більшою посвятою, працювати".

Бронаслава Скорупська

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

„ВИ ЗАСУДИЛИ... ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА; НЕВИННА ОСОБА."

„Я НЕ Є 'ІВАН ГРОЗНИЙ' І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВІДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ЩО Я НЕВИННИЙ."

„МЕНІ ЦЕ НЕНАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВІДКОМ."

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANJUK DEFENSE FUND
P. O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи"

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Прошу змінити мою адресу:

„Свободи" ☐ „Українського Тижневика" ☐ „Веселки" ☐

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС) ....
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище ....
Адреса ....

На зміну адреси проситься
ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ $1.00.

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки

НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів у тій справі не будеться відписувати.

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.